

(3die Behandling af Lovforslaget i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 6793—94, Lovforslaget selv som vedtaget dersteds i Tillæg C, Sp. 743—44).

Sagen fattes under Forhandling.

Da Sagen begjeredes Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til det følgende Punkt paa Dagsordenen, som var: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningssafgift.

Der afgaves i Alt 45 Stemmesedler, hvoraf imidlertid 1 var blant. Der var altsaa 44 gyldige Stemmesedler. Valgte bleve: Jensen, Kayser og Larsen, hver med 24, Rasmussen med 43 og Thygesen med 42 Stemmer.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: 1) 2den Behandling af Forslaget til Pensjonslov.

(Sagens 1ste Behandling i Landsthinget findes i dettes Tidende Sp. 2186—2226, den af det nedsatte Udvalg afgivne Betænkning i Tillæg B, Sp. 1013—30).

Der var ikke fremkommet andre Forslag end de i Betænkningen opførte Ændrings- og Underændringsforslag.

Formanden: Jeg sætter samtlige Lovforslagets Paragrafer tilligemed de stillede Ændrings- og Underændringsforslag under Forhandling under Et, idet jeg med Hensyn til Afstemningen strax skal bemærke, at der naturligvis først vil blive stemt over Underændringsforslagene og derefter over Ændringsfor-

slaget enten i forandret eller i uforandret Skikkelse. Den som det vedtages, bortfalder dermed Lovforslaget i det nuværende Skikkelse, derhen det derimod forfastes, gaa vi til Afstemning over Lovforslaget paa sædvanlig Maade. — Forhandlingen er aabnet, og jeg giver den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Dr. Iff): Forslag til en ny Pensjonslov have bestjæftiget Rigsdagen saa mange Gange i de tre sidste Samlinger, at jeg tør antage, at alle Hovedspørgsmaal i saa Henseende ere tilstrækkelig bekendte for ærede Medlemmer af dette Thing, og at jeg derfor ikke behøver at opholde mig videre derved. Regjeringens Diemed med det Lovforslag i denne Retning, der i forrige Samling af den blev forelagt dette Thing, var for det Første at skaffe een Pensjonslov tilveie i Stedet for de nu gjældende tvende Pensjonslove af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858 — hvilke to Loves Anvendelse undertiden har medført visse Vanffeligheder — og dernæst for det Andet at tilvejebringe en større Garanti for, at Pensioner kun gaves til berentede Embedsmænd. Efter udførlige Forhandlinger med Finansministeren vedtog Landsthinget den 20de December 1870 enstemmig Forslaget i en Skikkelse, hvorved det fuldstændig opfyldte de Diemed, i hvilke Regjeringens Forslag saaledes var forelagt, og Sagen gik derefter til Folkethinget. Det Forslag, der af Folkethinget blev endelig vedtaget den 20de Marts 1871, var imidlertid saa afvigende fra det her vedtagne i væsentlige Hovedpunkter, at Sagen ikke kunde bringes videre. Navnlig var Forslaget afvigende fra det her vedtagne med Hensyn til Mislighedsparagrafen, med Hensyn til Pensionens Størrelse og med Hensyn til Spørgsmaalene om Enternes Pensjonsret og Børnernes Forsørgelse, om Bente penge og om Præsternes Pension saavelsom med Hensyn til flere andre Punkter. Det nu foreliggende Forslag er jo blevet indbragt i Folkethinget ved privat Initiativ, og da det er endnu mere afvigende fra det af Landsthinget tidligere vedtagne Forslag end det af Folkethinget i forrige Samling vedtagne, har Udvalget i her i Thinget troet i sin afgivne Betænkning at burde fore-